

er sikkert ikke Tale om, at Andelsmejerierne ikke fremdeles skulle kunne fordele deres Produktion paa samme Maade som hidtil, og der er heller ikke Tale om Indskrænkninger med Hensyn til, hvad der kan sælges paa Markederne, lige saa lidt som der er Tale om at forhindre frivillige Opkøb af Heste og den Slags Ting. Det tror jeg ikke, der er Tale om, men det vil man jo i øvrigt faa at høre af den ærede Indenrigsminister. Derimod kan det godt være, der er Tale om, at Fordelingen af Af-faldet fra Slagterierne kræver Næringsadkomst, men det er dog en ubetydelig Bagatel for de store Slagterier, det er ikke noget at tale om og kan maaske endda forhindres ved en Slags Undtagelse.

Der kunde være flere andre Ting, som jeg kunde have Lyst til at fremhæve Betydningen af, og da navnlig Indskrænkningen af de mange Udsalgssteder, disse demoraliserende Auktioner, Dødsbosalg og meget andet, men jeg skal ikke opholde Tingets Tid, men bede det støtte os, som levende ønske, at man vil komme Haandværker- og Handelsstanden i Møde paa dette Punkt, som de selv i alt Fald lægge megen Vægt paa, og ikke modsætte sig de tvungne Fagprøver.

Oct. Hansen: Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Koch), som jeg vel paa Forhaand tør betegne som en Ordfører i denne Sag, fremstillede i Gaar i Indledningen til sit interessante Foredrag i Overensstemmelse med Kommissionens Betænkning, hvad det var, man vilde opnaa ved dette Lovforslag, og han betegnede det nærmere derved, at man vilde beskytte den mindre Industri, Haandværket og den mindre Handel mod Storindustrien og Storhandelen. Han mente, at der staaer en Kamp mellem den store og den lille Kapital, og paa dette Omraade gjorde da det sig gældende, som det ærede Medlem kaldte Darwins Lov, og som han udtrykte saaledes, at den gaar ud paa, at de store æde de smaa; det gjaldt nu for Lovgivningsmagten, om der ikke var en eller anden Maade, hvorpaa man kunde mildne de uhyggelige Konsekvenser af denne Lov. Ja, hvis Sagen stod saaledes, saa vilde vi alle med Glæde kunne gaa til denne Foranstaltning, naar vi mente, at den virkelig ramtes, men forinden vi lovgive paa dette Omraade, maa vi for det første være paa det rene med, hvilke ere Ulemperne, hvad er det for Ulemper, som have givet navnlig Købstadbeboerne saa megen Anledning til Klage, og dernæst: hvor vidt ere de

Midler, der foreslaas, saadanne Forholdsregler som tvungne Fagprøver og lignende, de rette Lægemedler, hvor vidt kan man vente derved at ville afhjælpe Onderne? Jeg tror nu, at det ærede Medlem citerede Darwins Lov noget forkert, thi den gaar virkelig ikke ud paa det, at de store æde de smaa. Vi se jo i Naturen, at der leve de smaa egentlig ganske godt, der er smaa Dyr, og der er store Dyr, og man kommer helt ned til Bakterierne, der, som bekendt, have bygget Verden oven i Købet, og de leve i bedste Velgaaende. Darwins Lov er vel snarere den, som han udtrykker i Ordene: „The survival of the fittest“, det vil sige, at de, der ere bedst egnede til at kæmpe og leve under de Forhold, hvorunder de ere satte, overleve de andre. Nu er det Spørgsmaalet, hvis man vil overføre en saadan Lov paa Næringsområdet — hvad man vistnok er berettiget til, — om man saa kan sige, at det giver sig af sig selv, at den lille Bedrift, det egentlige Haandværk, hvor der arbejdes væsentlig ved Haandens Gerning, og den lille Handel, Detailhandelen, virkelig ere saaledes stillede i Kampen for Tilværelsen, at de maa fortrænges og ligge under for Storindustrien og Storhandelen, men det tror jeg ingenlunde er Tilfældet. Der er ikke mindste Tvivl om, at baade Haandværket og den lille Handel paa mange Punkter have en stor Fordel fremfor Storhandelen. Den individuelle Dygtighed spiller jo en ganske anden Rolle, naar man taler om den lille Bedrift. I en saadan Branche som f. Eks. Kunstindustrien er det klart, at der vil den enkelte Mands Dygtighed altid spille en stor Rolle; i Handelen vil altid den Omstændighed, at en Mand kommer i nøjere Forhold til sin Kundekreds, at han selv personlig kan superintendere sin Virksomhed, give ham meget store Fordele i Kampen lige over for den fabrikmæssige Virksomhed, Masse-tilvirkningen, og den store Handel, navnlig drevet gennem Aktieselskaber, med et Utal af Bestyrelsesmedlemmer, Funktionærer osv. Man finder altsaa ikke Ulykkens Grund blot ved at henvise til en saadan Lov som den, man her forudsætter. Det, der efter min Formening har givet Købstadfolk og mindre Haandværkere ganske begrundet Anledning til Klage, og som har bragt dem ilde deran, det er langt mere det, som det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Andersen) i Gaar henpegede paa, det er Mangel paa tilstrækkelig Kapital. Hvis nu det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds vil sige: det er det, jeg sagde, det er Kapitalen, vi skulle beskytte dem imod, saa siger jeg,